

РЕШЕНИЕ

№ 111 / 31.01.2020 г. гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,

XVI – ти състав ,

в публично заседание на 21.01.2020 г., в състав :

Административен съдия : **Красимир Кипров**
при секретаря Камелия Александрова
с участието на прокурора
като разгледа докладваното от съдия Кипров
адм.дело № 3342 по описа на съда за 2019 г.,
за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.40,ал.1 от З-на за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията” гр.Варна /СОПА/ ,представявано от Юлиан Атанасов Чолаков, против решение на Централната избирателна комисия /ЦИК/ № 1619-ЗДОИ/2.11.2019 г. ,с което е отказано предоставянето на достъп до обществена информация по заявление на жалбоподателя за достъп до обществена информация с вх.№ ЦИК-29-2 от 25.10.2019 г. , в частта му изцяло за отказа по т.1, отказа по т.2 в частта без техническите условия и отказа по т.3 в частта без запитването дали е гарантирана и по какъв начин сигурността на изборния процес,националната сигурност и националната киберсигурност. Посочените в жалбата основания за оспорване са по чл.146,т.3,т.4 и т.5 от АПК,а изложените в нея аргументи са за това,че органът не е представил доводи и доказателства как и по какъв начин предоставянето на исканата със заявлението информация би се отразило неблагоприятно на изборния процес и националната сигурност ,че предназначението и размерът на разходите на бюджетни средства от ЦИК винаги е от обществен интерес с оглед отчетността по смисъла на пар.1,т.6 от ДР на ЗДОИ. Искане за постановяване на съдебно решение за отмяна на обжалваното решение в оспорената му част и определяне на органа на срок,в който да предостави исканата информация,както и присъждане на направените по делото разходи. В съдебно заседание жалбата се поддържа от представляващия сдружението Юлиан Чолаков и упълномощения от него адвокат Ивайло Иванов,от страна на които не е представена писмена защита в определения от съда 3-дневен срок.

Ответникът – Централна избирателна комисия, представя писмено становище с.д. 831/20.01.2020 г. ,с което по същество отправя искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана.

След преценка на събраните по делото доказателства,съдът намира за установено от фактическа страна следното :

От „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията” със седалище в гр.Варна е подадено до ЦИК заявление за достъп до обществена информация,което е прието с вх.№ МИ-29-2 от 25.10.2019 г. Заявлението съдържа искания по три точки,за които е посочено,че са отправени на основание ЗДОИ и чл.54 от Изборния кодекс /ИК/. Искането по т.1 е с текст : „На чие име е регистриран домейнът cik.bg”. Искането по т.2 е с текст : „ Ползва ли ЦИК услугите на американската компания Cloudflare,Inc за поддържане на функционалността и осигуряването на сигурността на сайта cik.bg – да или не. Ако отговорът е да,откога,от кого,на какво правно основание и при какви финансови и технически условия е сключен договорът,с или без обществена поръчка”. Искането по т.3 е с текст: „ На територията на Република България ,на територията на Европейския съюз или извън територията на Европейския съюз са разположени сървърите с данните от сайта на ЦИК и под чия юрисдикция се намират. В тази връзка гарантирана ли е и по какъв начин сигурността на изборния процес, националната сигурност и националната киберсигурност”. Изложени са в заявлението съображения за наличието на надделяващ обществен интерес с текст,както следва : „ За исканата информация е налице надделяващ обществен интерес,тъй като се цели не само прозрачност на дейността на задължената по ЗДОИ ЦИК,но и разкриването на данни за корупционно мотивирана заплахата за изборния процес,националната сигурност и измяна или национално предателство”. Заявлението е докладвано на извънредно заседание на ЦИК,проведено на 26.10.2019 г.,за което е съставен протокол № 151/26.10.2019 г. Според съдържанието на приложеният към преписката препис-извлечение от този протокол,на заседанието е избрана комисия за разглеждане на заявлението,чийто състав не е посочен в извлечението. Същевременно,с преписката е представен протокол № 1/1.11.2019 г.,в началната част на който е посочено,че комисията е утвърдена с протоколно решение на ЦИК по протокол № 150/25.10.2019 год. В този протокол е отразено решение на комисията по разглеждане на заявлението,с което се предлага на ЦИК да откаже да предостави обществена информация по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх.№ ЦИК-29-2 от 25.10.2019 г. На 2.11.2019 г. е проведено заседание на ЦИК,на което по точка първа са обсъдени както предложението на избраната за целта комисия ,така и предложенията направени от членовете на ЦИК Ивайло Ивков и Николай Николов. След проведена процедура по гласуване предложенията на Ивков и Николов не са приети,а предложението на нарочната комисия е прието с 14 гласа „за” и 4 гласа „против” и оформено като решение на ЦИК № 1619-ЗДОИ/2.11.2019 г.,с което изцяло е отказано

предоставяне на исканата със заявлението обществена информация. Цитираните в решението основания за отказ са по чл.3,ал.1, чл.28,ал.2 и чл.37,ал.1 от ЗДОИ,а изложените мотиви имат следното съдържание : „Комисията,счита че исканата информация няма обществен характер,тъй като не касае данни за обществения живот в страната,нито данни за дейността на Централната изборителна комисия. В случая поставените въпроси касаят информационната сигурност на ЦИК,в изпълнение на своите функции като държавен орган и предоставянето на исканата информация би се отразило неблагоприятно на изборния процес,като част от националната сигурност”. Съгласно взетото от ЦИК на основание чл.57,ал.2 от ИК решение № 2/22.03.2019 г. , решение № 1619-ЗДОИ/2.11.2019 г. е публикувано на интернет страницата на комисията на 2.11.2019 г. в 16:32 ч., а в бюлетина на БТА то е публикувано на същата дата в 16:34:31 ч. На посоченият в заявлението електронен адрес решението е съобщено на 19.11.2019 г. ,след което на 28.11.2019 г. по електронната поща от страна на СОПА е подадена чрез ЦИК жалба до Административен съд-Варна,подписана с квалифициран електронен подпис от представляващия сдружението Юлиан Чолаков,със срок на валидност от 16.04.2019 г. до 15.04.2020 г.

При така установените обстоятелства,съдът намира от правна страна следното :

Жалбата е процесуално допустима по съображенията изложени в определение № 3213/20.12.2019 г. ,връчено на страните с призовките за проведеното съдебно заседание.

Разгледана по същество,жалбата е основателна.

Обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон – налице е основанието по чл.146,т.4 от АПК за отмяната му. Оспореният отказ е обоснован от решаващия орган с два извода относно характера на поисканата информация. Първият - че информацията няма обществен характер,тъй като не касае данни за обществения живот в страната,нито данни за дейността на ЦИК, и вторият - че поставените в заявлението въпроси касаят информационната сигурност на ЦИК,поради което предоставянето ѝ би се отразило неблагоприятно на изборния процес,като част от националната сигурност. Мотивите на оспореното решение не съдържат изложение на относими към втория извод факти - за това кое точно или как би се нарушила информационната сигурност на ЦИК и в какво би се изразявала опасността предоставянето на информацията да се отрази неблагоприятно на изборния процес. Направеният от съда анализ на поставените със заявлението три въпроса изключва наличието във второто изречение от въпрос № 3 на искане за предоставяне на достъп до обществена информация – отговорът на въпроса „В тази връзка гарантирана ли е и по какъв начин сигурността на изборния процес,националната сигурност и националната киберсигурност” предполага извършване от страна на органа на вид оценъчна дейност,а не предоставяне от него на достъп до конкретни данни обективиращи вид обществена информация. Останалите въпроси съдържат по същество искане за

предоставяне на достъп до посочената в тях информация,но без да имат за цел разкриването на конкретни технически параметри пряко относими към технологичния процес по защита на информацията,която ЦИК по силата на закона /чл.54 от ИК/ е задължена да публикува на своята интернет страница. В тази връзка,съдът намира ,че тези въпроси не излизат извън нормативните граници на цитираната разпоредба на чл.54 от ИК, т.е. те касаят материалната осигуреност на задължението на ЦИК регламентирано подробно във втората алинея,а именно : да поддържа интернет страница на която публикува незабавно изброените в разпоредбата документи. След като по причина на последното,исканата със заявлението информация касае изпълнението на нормативно регламентирано за държавния орган задължение,то неверен е изводеният в оспореното решение фактически извод,че исканата информация не касаела данни за дейността на ЦИК. По същите причини,неправилен според съда е и направеният с решението правен извод,че исканата информация нямала обществен характер – информацията за това как и по какъв начин е материално осигурено изпълнението от ЦИК на задължението по чл.54,ал.2 от ИК да поддържа интернет страница, няма как да не е свързана с обществения живот в РБ по смисъла на дефиницията дадена в разпоредбата на чл.2,ал.1 от ЗДОИ,след като изпълнението на това задължение е пряко свързано с отразяването на изборния процес в условията на прозрачност,а последният несъмнено е част от обществения живот в страната и като такъв е от значение за всички разполагащи с изборителни права български граждани. По тези съображения,съдът намира,че исканата със заявлението информация е обществена такава и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на ЦИК по осигуряване изпълнението на вменено със закон задължение,а като вид тя е служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ – създавана и съхранявана по повод дейността на органа,извършвана от него в изпълнение на посоченото задължение по чл.54,ал.2 от ИК.

В мотивите на оспореното решение не е отречено съществуването на исканата със заявлението информация,като данни за нейното създаване и съхраняване се съдържат и в съпътстващите решението протоколи от заседанията на ЦИК. При тези обстоятелства,когато исканата информация е обществена такава,създадена е и се съхранява от държавен орган,каквато е ЦИК съгласно разпоредбата на чл.46,ал.1 от ИК,то органът издал оспореното решение се явява задължен субект по смисъла на чл.3,ал.1 от ЗДОИ. Основанията за законосъобразен отказ на задължения субект са изрично регламентираны в разпоредбата на чл.37,ал.1 от ЗДОИ,но посоченото в обжалваното решение основание,че предоставянето на исканата информация би се отразило неблагоприятно на изборния процес като част от националната сигурност,не съответства на нито едно от тях – мотивите на решението не съдържат твърдение исканата информация да представлява класифицирана информация или друга защитена тайна,нито пък съдържат изложение на данни за наличието на случаи по чл.13,ал.2 или за наличието на отказ от страна

на трето лице,каквото се явява контрагента по договора,чийто предмет е свързан с поддържането на интернет страницата на ЦИК.

При тези обстоятелства,когато оспореното решение съдържа изведен в нарушение на материалния закон извод относно характера на исканата информация и е установена липсата на законово регламентирани материално-правни предпоставки за постановяване на отказ от предоставяне на достъп,както и при приетото от органа съответствие на заявлението с разпоредбата на чл.25 от ЗДОИ, решението следва да бъде отменено в оспорената му част със задължаване на органа да предостави на основание чл.41,ал.1 от ЗДОИ достъп до исканата със заявлението обществена информация с изключение на визираните в т.2 от заявлението технически условия,които остават извън предмета на жалбата по това дело. При новото произнасяне следва да бъде съобразена от органа разпоредбата на чл.13,ал.4 от ЗДОИ,съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на такъв е посочено в заявлението с мотив,че се цели не само прозрачност на дейността на задължената по ЗДОИ ЦИК,но и разкриването на данни за корупционно мотивирана заплахата за изборния процес,националната сигурност и измяна или национално предателство. Тежестта за преценка относно наличието на надделяващ обществен интерес лежи върху административния орган /решение № 1167 от 4.02.2016 г. на ВАС по адм.дело № 8434/2015 г., V о. ; решение № 12571 от 21.11.2016 г. на ВАС по адм.дело № 11517/2015 г., V о./, но такава не е направена с оспореното решение. Преценявайки описаните в заявлението цели,съдът намира ,че заявената от настоящият жалбоподател цел за разкриване на данни за корупционно мотивирана заплахата не е обоснована по никакъв начин от него ,дори и след дадените му от съда указания,поради което съдът приема,че съществуването на такава цел не е установено по делото. Същевременно,съдът намира,че регламентираният в чл.54 от ИК принцип за прозрачност в дейността на ЦИК относно постановените от нея актове, не изключва прозрачността и отчетността по смисъла на пар.1,т.6 от ДР на ЗДОИ по отношение работата на задължения субект по материалното и финансово осигуряване изпълнението на задължението му по чл.54,ал.2 от ИК да поддържа интернет страница. Именно в това отношение,съдът намира,че визирианият в заявлението надделяващ обществен интерес съответства на регламентираното в разпоредбата на пар.1,т.6 от ДР на ЗДОИ понятие,поради което приема,че такъв е налице. За изпълнение от органа по този начин на задължението по чл.41,ал.1 от ЗДОИ, следва да бъде определен срок еднакъв с регламентирания такъв по чл.28,ал.1 от ЗДОИ – 14 дни.

При този съответстващ на основателността на жалбата изход от делото и на основание чл.143,ал.1 от АПК ответникът дължи на жалбоподателя възстановяване на сторените от него разноски по делото. Доказателствената тежест за установяване размера на сторените разноски е за жалбоподателя,като достоверни доказателства същият е представил само

относно платената от него държавна такса от 10 лв. Отправеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски в размер на 400 лв. за платено адвокатско възнаграждение, съдът намира за недоказано. Надлежно писмено доказателство за установяването на такива разноски представлява договора за правна помощ, но такъв по делото липсва – независимо от наименованието му, представеният от жалбоподателя документ приложен на л.44-гръб, не представлява по съществото си договор за правна помощ, а има характера на пълномощно за процесуално представителство. Този документ не съдържа волеизявления относно предмета и съдържанието, които би следвало да има един договор за правна помощ, като т.3 от него има характера на частен свидетелстващ документ за плащане в минало време /неизвестно кога/ на сума от 400 лв. за консултации и процесуална защита пред АС-Варна. При липсата на надлежен договор за правна помощ, доказателствената стойност на частния свидетелстващ документ по т.3 е компрометирана, още повече поради липсата на достоверна дата на документа по смисъла на чл.181 от ГПК. По тези съображения, ответникът дължи на жалбоподателя разноски единствено в размер на 10 лв.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразно решение № 1619-ЗДОИ от 2.11.2019 г. на Централната избирателна комисия с изключение на отказа по т.2 /технически условия/ от заявлението на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-Варна с вх.№ ЦИК-29-2 от 25.10.2019 г. и ВРЪЩА преписката на същият орган, като на основание чл.41, ал.1 от ЗДОИ го задължава да предостави в 14-дневен срок достъп до исканата със същото заявление обществената информация.

ОСЪЖДА Централната избирателна комисия – София ДА ЗАПЛАТИ на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията” със седалище гр.Варна, бул. ”Владислав Варненчик” № 133, бл.40, вх.А, ап.43, ЕИК 176143308 сумата от 10 лв. / десет лв./ за разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :